

குமாரதவீரப்புலவர் நூல்கள்

சிவமயம்.

புலவகரகம்,

மாண்புவி : சுந்னகம்,

திருஞௌனசம்பந்தமுர்த்தி சுவாமிகளும்
சுந்தரமுர்த்தி சுவாமிகளும்

அருளிச்செய்த

திருக்கேதீச்சரத் தேவாரப்
பதிகங்களும்,

தக்ஷிணகைலாச மாண்மியத்தில்
சூறப்பட்டுள்ள

திருக்கேதீச்சர மகிமையும்.

திருக்கேதீச்சர ஆயத் திருப்பளிச் சபையார்
வெளியீடு 2.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்னும் மூன்றும் சிறந்து பொருந்திய திருக்கேதீச்சரத்தின் பழுமை சரித்திர காலத்திற்கு முற்பட்டது. புராண இதிகாச காலத்தையுங் கடந்து நிற்பது. புல்லாயிரம் ஆண்டுக்கு முன்னரே இலங்கையின் பெருமைக்கு முக்கிய காரணங்களாயிருந்தவற்றுள் இத்திவ்விய கோத்திரமுமொன்றுகும்.

ஆயிரத்தெட்டுப் புராதன சிவஸ்தலங்களுள் சைவ சமய ஞாவராற் போற்றித்துதிக்கப்பட்டுப் ‘பாடல் பெற்ற ஸ்தலம்’ என்ற சிறப்புக்குரிமையுடையவை இருநூற்றெழுபத்து நாண்காரும். இத்திவ்விய ஸ்தலங்களுள் திருக்கேதீச்சரமும் திருக்கோணமலையும் அடங்கியிருப்பதைப்பற்றி இலங்கைச் சைவ மக்களாகிய யாமெல் லோரும் என்றென்றைக்கும் பெருமையடையலாம். திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளும் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும் தேவாரத் திருப்பதிகங்களால் துதித்த ஒன்றே திருக்கேதீச்சரத்தின் மகிமை யை விளக்குதற்குப் போதியதாரும். வட இந்தியாவிலுள்ள காசி யம்பதிக்கும், தென்னிந்தியாவிலுள்ள சிதம்பரத்துக்குமுள்ள தனிப் பெருமை இத் திருக்கேதீச்சரத்திற்கு முன்னெடங்க கூறின் அது மிகையார்காது.

இப் புண்ணிய கோத்திரத்தின் பழும் பெருமைக்கும் மகிமைக்கும் ஏற்றுபடி அங்கே ஓர் ஆலயம் கட்டுதற்கும், அதன் பக்கத்தில் நந்தவனம், மடம், வேதாகம பாடசாலை, வாசகசாலை, கலைக்கூடம் முதலியன அமைத்தற்கும் ஆகவேண்டிய முயற்சிகளைச் செய்தற் காக நிறுவப்பட்டதே திருக்கேதீச்சர ஆலயத் திருப்பணிச் சபையாரும்.

இலங்கைச் சைவர்கள் பலர் இதுவரையில் இத் திவ்விய ஸ்தலத்தைத் தகுந்த முறையில் போற்றுது வாழ்ந்தது மன்றி அத் திருப்பதியில் கௌரி சமேதராக எழுந்தருளியுள்ள கேதீச்சரப் பெருமான்மீது பாடிய அருமைத் தேவாரங்களைச் செவ்வனே பாராயணம் செய்யாதும் விட்டனர். பல வருஷங்களாகக்கோயில் களிலும் பள்ளிக்கூடங்களிலும், குருபூசை நிகழுமிடங்களிலும் இத் தேவாரத்திருப்பாடல்கள் போதியளவு எடுத்தாளப்படாமையால் அநேகருக்கு இத் திருப்பதிகங்கள் இருப்பதே தெரியாமற் போய்விட்டது. இக்குறையை நிவிர்த்திசெய்யவே மேலே குறிப் பிட்ட இரு திருப்பதிகங்களையும் இச் சிறு புஸ்தகத்தில் அச்சிட்டு வழங்குகின்றோம். இந்நாவின் இறுதியில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள சரித் திரம் தகுணை கைலாசமான்மியத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டதாகும்.

இத் தேவாரத் திருப்பாடல்களைத் தினாந்தோறும் பாராயணஞ் செய்யவேண்டியது சைவ நன்மக்களது முக்கிய கடமைகளுள் ஒன்றாகும். நமது சொந்த நாட்டிலுள்ள புண்ணிய கோத்திரத்தைக் குறித்து மகான்கள் அருளிய திருப்பாடல்களை நாம் அடிக்கடி பக்தி சிற்றத்தையோடு பாராயணஞ் செய்வதால் நாடு செழித்து, நமது சமயங்தழைத்து, மக்கள் நல்வாழ்வு பெறுவர் என்பது தின்னாம்.

ச. சிவசுப்பிரமணியம்,

காரியதரிசி,

திருக்கேதீச்சர ஆலயத்

திருப்பணிச்சபை.

கொழும்பு,

20—9—49.

குமாரவாரிப்புவாரி நூல்
 புலவகரகம்,
 மயிலணி :: சன்னிகம்,
 திருக்கேத்ச்சரம். பண்ணம்மாகம்.

திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகள்
 அருளிச்செய்த
 நேவாரத்திருப்பதிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விருது குன்றமா மேருவி னனை வாவன லெரியம்பாப்
 பொருது மூவெயில் செற்றவன் பற்றிநின் மூறைபதி யெங்நாளும்
 கருது கின்றஹுர் கனைகடற் கடிகமழ் பொழிலணி மாதோட்டம்
 கருத நின்றகே தீச்சரங் கைதொழுக் கடுவினை யடையாவே. 1.

பாடல் வீணையர் பலபல சரிதைய ரெருதுகைத் தருநட்டம்
 ஆடல் பேணுவ ரமர்கள் வேண்டநஞ் சண்டிருள் கண்டத்தர்
 ஈட மாவது விருங்கடற் கரையினி லெழிறிகழ் மாதோட்டம்
 கேடி லாதகே தீச்சரங் தொழுதெழுக் கெடுமிடர் வினைதானே. 2.

பெண்ணெர் பாகத்தர் மிறைதவழ் சடையின ரறைகழல் சிலம்
 பார்க்கச்

சுண்ண மாதரித் தாடுவர் பாடுவ ரகந்தொறு மிடுமிச்சைக்
 குண்ண லாவதோ ரிச்சையி னழல்பவ ருயர்தரு மாதோட்டத்
 தண்ண னண்ணுகே தீச்சர மடைபவர்க் கருவினை யடையாவே. 3.

பொடிகொண் மேஸியர் புவியத ஓரையினர் விரிதரு கரத்தேந்தும்
வடிகொண் மூவிலை வேவினர் நூவினர் மறிகடன் மாதோட்டத்
தடிக ஓாதரித் திருந்தகே தீச்சரம் பரிந்தசிங் தையராகி
முடிகள் சாய்த்தடி பேணவல் லார்தம்மேன் மொய்த்தெழும்
வினைபோமே. 4.

நல்ல ராற்றவு ஞானநன் குடையர்தம் மடைந்தவர்க் கருளீய
வல்லர் பார்மிசை வான்பிறப் பிறப்பிலர் மலிகடன் மாதோட்டத்
தெல்லை யில்புக மூந்தைகே தீச்சர மிராப்பக வினைந்தேத்தி
அல்ல லாசறுத் தரணடி யினைதொழு மன்பரா மடியாரே. 5.

பேழை வார்சடைப் பெருந்திரு மகடலைப் பொருந்தவைத்
தொருபாகம்
மாழை யங்கையற் கண்ணிபா ஸ்ருளிய பொருளினர் குடிவாழ்க்கை
வாழை யம்பொழின் மந்திகள் களிப்புற மருவிய மாதோட்டக்
கேழுல் வெண்மருப் பணிந்தநீண் மார்பர்கே தீச்சரம் பிரியாரே. 6.

பண்டு நால்வருக் கறமுரைத் தருளிப்பல் லுலகினி லுயிர்வாழ்க்கை
கண்ட நாதனூர் கடவிடங் கைதொழுக் காதவித் துறைகோயில்
வண்டு பண்செயு மாமலர்ப் பொழின்மஞ்சனு நடமிடு மாதோட்டம்
தொண்டர் நாடொறுந் துதிசெய வருள்செய்கே தீச்சர மதுதானே.

தெண்ணி லங்கையர் குலபதி மலைநலிந் தெடுத்தவன் முடிதின்டோள்
தன்ன லங்கெட வடர்த்தவற் கருள்செய்த தலைவனுர் கடல்வாயப்
பொன்னி லங்கிய முத்துமா மணிகளும் பொருந்திய மாதோட்டத்
துண்ணி யன்பொடு மடியவ ரிறைஞ்சுகே தீச்சரத் துள்ளாரே. 8.

பூவு ஓானுமப் பொருகடல் வண்ணனும் புவியிடங் தெழுந்தோடி
மேவி நாடினின் னடியினை காண்கிலா வித்தக மென்னாகும்
மாவும் பூகமுங் கதவியு நெருங்குமா தோட்டகன் னகர்மன்னித்
தேவி தன்னெடுந் திருந்தகே தீச்சரத் திருந்தவெம் பெருமானே. 9.

புத்த ராய்ச்சில் புனைதுகி ஒட்டையவர் புறனுரைச் சமனுதர்
எத்த ராகினின் றுண்பவ ரியம்பிய வேழைமை கேளேன்மின்
மத்த யானையை மறுகிட வரிசெய்து போர்த்தவர் மாதோட்டத்
தத்தர் மன்னுபா லாவியின் கரையிற்கே தீச்சர மடைமின்னே. 10.

மாடெ லாமண முரசெனக் கடவின தொலிகவர் மாதோட்டத்
தாட லேறுடை யண்ணல்கே தீச்சரத் தடிகளை யணிகாழி
நாடு ஓர்க்கிறை ஞானசம் பந்தன்சொ னவின்றெழு பாமாலைப்
பாடலாயின பாடுமின் பத்தர்கள் பரகதி பெறலாமே. 11.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏ

பன் - நட்டபாடை
திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிச்செய்த
திருக்கேதீச்சரத் தேவாரத்திருப்பதிகம்.

நத்தார்புடை ஞானன்பசு வேறிந்நனை கவிழ்வாய்
மத்தம்மத யானையுரி போர்த்தமனை வாளன்
பத்தாகிய தொண்டர்தொழு பாலாவியின் கரைமேல்
செத்தாரெலும் பணிவான்றிருக் கேதீச்சரத் தானே. 1.

சடுவார்பொடி நீறுநல்ல துண்டப்பிறை கிணும்
கடமார்களி யானையுரி யணிந்தகறைக் கண்டன்
படவேரிடை மடவாளாடு பாலாவியின் கரைமேல்
திடமாவுறை கின்றுன்றிருக் கேதீச்சரத் தானே.

2.

அங்கம்மொழி யன்னுரவ ரமராதொழு தேத்த
வங்கம்மலி கின்றகடன் மாதோட்டநன் னகரில்
பங்கஞ்செய்த பிறைகுடினன் பாலாவியின் கரைமேல்
செங்கண்ணர வசைத்தான்றிருக் கேதீச்சரத் தானே.

3.

கரியகறைக் கண்டனல்ல கண்மேலாரு கண்ணுன்
வரியசிறை வண்டியாழ்செயு மாதோட்டநன் னகருள்
பரியதிறை யெறியாவரு பாலாவியின் கரைமேல்
தெரியும்மறை வல்லான்றிருக் கேதீச்சரத் தானே.

4.

அங்கத்துறு நோய்களடி யார்மேலாழித் தருளி
வங்கம்மலி கின்றகடன் மாதோட்டநன் னகரில்
பங்கஞ்செய்த மடவாளாடு பாலாவியின் கரைமேல்
தெங்கம்பொழில் சூழ்ந்ததிருக் கேதீச்சரத் தானே.

5.

வெய்யவினை யாயவடி யார்மேலாழித் தருளி
வையமலி கின்றகடன் மாதோட்டநன் னகரில்
பையேரிடை மடவாளாடு பாலாவியின் கரைமேல்
செய்யசடை முடியான்றிருக் கேதீச்சரத் தானே.

6.

ஊனத்துறு நோய்களடி யார்மேலாழித் தருளி
வானத்துறு மலியுங்கடன் மாதோட்டநன் னகரில்
பானத்துறு மொழியாளாடு பாலாவியின் கரைமேல்
ஏனத்தெயி றணிந்தான்றிருக் கேதீச்சரத் தானே.

7.

அட்டன்னழி காகவரை தன்மேலை வார்த்து
 மட்டண்டுவண் டாலும்பொழின் மாதோட்டநன் னகரில்
 பட்டவரி நுதலாளாடு பாலாவியின் கரைமேல்
 சிட்டனமை யாள்வான்றிருக் கேதீச்சரத் தானே. 8.

மூவரென விருவரென முக்கண்ணுடை மூர்த்தி
 மாவின்கனி தூங்கும்பொழின் மாதோட்டநன் னகரில்
 பாவம்வினை யறுப்பார்பயில் பாலாவியின் கரைமேல்
 தேவனெனை யாள்வான்றிருக் கேதீச்சரத் தானே. 9.

கறையார்கடல் சூழ்ந்தகழி மாதோட்டநன் னகருள்
 சிறையார்பொழில் வண்டியாழ் செயுங் கேதீச்சரத் தானை
 மறையார்புக மூரன்னடித் தொண்டனுரை செய்த
 குறையாத்தமிழ் பத்துஞ்சொலக் கூடாகொடு வினையே. 10.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தக்ஷிணை கைலாச மான்மியத்தில்
 இரண்டாம் அத்தியாயத்திலே கூறப்பட்டுள்ள

திருக்கேதீச்சர மகிமை.

சூதமுனிவர் நெமிசாரணிய வாசிகளை நோக்கி, “முன்னெரு
 காலத்தில் வாடு பகவான், தன்னேடு மாருகப் போர் செய்த
 ஆதிசேடன் ஆயிரம் பணுமகுடங்களால் மகாமேருவை மறைக்க,
 அவனை விலக்கி, அம் மகாமேருவின் மூன்று சிகரங்களை வன்மை
 யாற் பிடுங்கி, அவற்றுள் ஓர் சிகரத்தைத் திரிகூடாத்திரியாகத்
 தாழித்து, முனிவர்களே! ஏன்னர் இரண்டாவது சிகரத்தைக்

கேதீச்சரமாகத் தாழித்துச் சென்றுன். இன்பமுண்டாக்குவோரும் மகாதேவருமாகிய சிவபெருமான், அங்கே சுயம்புவும் நித்திய ரூபமாயெழுந்தருளியிருக்கின்றார். முனிவர்களே! கேதீச்சர மஹா விங்கம் பாலாவியின் கரையிலே சகல லோகங்களுக்கும் நன்மை யுண்டாக்கும் பொருட்டு வீற்றிருக்கின்றது. உத்தமனுகிய அந்த ணன் அங்கே மகத்தாகிய பாலாவியில் ஸ்நாநஞ் செய்து இதிர் தேவர்களுக்குத் தருப்பணம் பண்ணிக் கேதீச்சர விங்கத்தை நமஸ் கரித்துத் தசதான மியற்றுவானுமின் அவன் சாயுச்சிய பதம் பெறுகின்றன; நிச்சயம்; எந்தமனிதன் பிறவியிடையே கேதீச்சரத் தியானஞ் செய்வானே அவன் சகல பாவங்கள் னும் நீங்கிப் பரிசுத் தனுய்ச் சிவலோகத்தில் பெருமையுறுகின்றன. எவனேனுமொரு வன் பாலாவியிலே ஸ்நானம் செய்து இன்பு கேதீச்சரப் பிரபுவை வணக்கினால் அவன் கையிலே போக மோகஷங்களிருக்கும். இவ் விஷயத்தில் ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டுவதில்லை. பாலாவியிலே ஸ்நானம் பண்ணிப் பின்பு கேதீச்சரவிங்க சேவை செய்பவன் பிரமகத்தி முதலிய பாவங்களினின்றும் நீங்குகின்றன. இங்கே ஜயமில்லை. உத்தமனுகிய மனிதன் பாலாவியின் கரையிலே இன்டங் கொடுக்கில் கயாச்சிரார்த்த சமமாகிய புண்ணியத்தை அடை கின்றன. இவ்விடத்திற் சந்தேகமில்லை.

பிரமா, விஷ்ணு, ருத்திரர், முதலானேரும், தேவர், கந்தருவர், இராக்கதர், வித்தியாதரர், நாகர், சாத்தியர், கின்னரர், கருடர், ஆதித்தர், வசக்கள் என்னுமிவர்களும், அங்நனமே உண்மை யறிந்தோராகிய முனிவர்களும் என்றும் மகிழ்ச்சியடைந்த மன முடையராய் இந்த ஸ்தலத்தில் வசித்தார்கள். ஆதலால் அதன் வைபவத்தை யான் சொல்ல வல்லேனால்லேன். பிறரும் வல்ல ரல்லர். பசு, பக்ஷி, மனிதர்கள் சகலரும் மிருகம் முதலிய சகல ஐந்துக்களும் எப்பொழுது மரணமடைந்தாரோ அப்பொழுது கேதீச்சரப் பிரபாவத்தினால் சிவாலயத்தின் பாகத்திலே தலைவைத் துக் கிடப்பவராவர். தருமருபியாகிய சிவபெருமான் அவரணைவருடையவும் வலக்காதிலே பிரணவ மந்திரத்தை உபதேசித்தருளுவர்.

ஆகலாற் சாயுச்சிய பதவியை மனிதர், பக்ஷி, மிருகம் முதலிய சகல சர்விகளுமடைந்தார்கள்; அதுபற்றி இந்த ஸ்தலத்தையொத்த புண்ணிய ஸ்தலம் முன்னுண்டாயதுமில்லை. இனியுண்டாவது மில்லை. * மகாதுவட்டாபுரத்திலே மனிதனாவது செந்துவாவது செனிக்கில் முத்தியவர்கையதாகும்.

ஏனைய செல்வங்கள் சொல்லவேண்டுமா? நல்லவனுமினும் தீயவனுமினும் இந்த ஸ்தலத்திலே மரணம் வரையும் பாலானியிலே ஸ்நானம் பண்ணி அதன்மேல் கேதீச்சராய் பிரபுவை வழிபட்டுப் பின்கூடியெடுத்தாவது விடுத்தார்வது இந்திரிய நிக்கிரகன் செய்திருப் பானுயின் அவன் குலகோடியோடு கூடிச் சிவசாயுச்சியமடை வான். இந்த ஸ்தலத்திலே, மனிதன் பக்தியோடு பஞ்சாக்ஷர மங்கிரத்தைச் செபித்து உருப்போடுவானுயின் அவன் சித்தியடைவன். இதில் ஜயமில்லை” என்று சொல்ல முனிவர்கள் “இந்த ஸ்தலம் கேதீச்சரமென்று முனிவரே நீர் சொன்னீர். மகாதுவட்டாபுரம் என்னும் பெயர் எங்குனம் இதற்கெய்தும்” என்று வினாவினார். அது கேட்ட சூதமுனிவர் முற்காலத்திலே துவட்டா வந்து பாலாவி யிலே ஸ்நானாஞ் செய்து கேதீச்சரவிங்கத்தைப் பூசித்து உத்தமோத்தமமாகிய தவத்தைச் செய்தான். இவ்வமயத்திலே மகாதேவரும் பிரபுவுமாகிய சிவபெருமான் அவனது தவத்தினுலே திருவள மகிழ்ந்து பார்ப்பதியம்மையாரோடு தோன்றியருள்ளார். துவட்டா அவரைத் தரிசித்து மேலாகிய பக்தியோடு துதிக்கத்தொடங்கினான்.

“அம்மையோடு கூடியவரே! உருத்திரராகிய உமக்கு நமஸ்காரம். பரமான்மாவாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். கேதீச்சரப் பிரபுவே! சேதுமத்திய வாசியாகிய உமக்கு நமஸ்காரம்; நமஸ்காரம். அளைத்துக்கும் நாயகராகிய உமக்கு நமஸ்காரம்; அச் சத்தை யொழிப்பவரே! உமக்கு நமஸ்காரம்; கேதீச்சரப்

* மகாதுவட்டாபுரமென்பது மாதோட்டமென வழங்குகின்றது போலும்.

மிரபுவே! சேதுமத்திய வாசியாகிய உமக்கு நமஸ்காரம்; நமஸ்காரம். கேதீச்சரப் பிரபுவே! ஆதிமத்தியாந்தரகிதரும் ஆதாரத் திற்குறைவிடமானவரும் சேதுமத்தியவாசியுமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். கேதீச்சரப் பிரபுவே! பிரமா விஷ்ணு ஸ்வரூபமும் சிருட்டி ஸ்திதிகளுக்குக் காரணரும் சேதுமத்தியவாசியுமாகிய உமக்கு நகஸ்காரம்; நமஸ்காரம். கிருபாசமுத்திரமாகிய கேதீச்சரப் பிரபுவே! உமாதேவியாரது திவ்வியமாகிய பாதி வடிவடையவரும் சேதுமத்தியவாசியுமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம்; நமஸ்காரம். சுந்தரமான ஸ்வரூபமுடையவராகிய உமக்கு நமஸ்காரம். சுந்தரமுடைய பார்ப்பதி யம்மையாருக்குப் பிராண நாயகராகிய கேதீச்சரப் பிரபுவே! சேதுமத்தியவாசியாகிய உமக்கு நமஸ்காரம்; நமஸ்காரம். உலகத்திற்காதாரமானவரே! உமக்கு நமஸ்காரம். கேதீச்சரப் பிரபுவே! செந்தாமரை மலர் போலுங் திருவடிவடையாரும் சேதுமத்தியவாசியுமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம்; நமஸ்காரம். கேதீச்சரப் பிரபுவே! புத்திரனைத் தருக; அருளைத் தருக; நல்ல புத்தினயையுங் தருக; சேதுமத்தியவாசியாகிய உமக்கு நமஸ்காரம்; நமஸ்காரம்". இந்த ஸ்தோத்திரத்தினுலே திருவளமகிழ்ந்து சிவபெருமான் துவட்டாவுக்கு இதனைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினர்:- "துவட்டாவே! சொல்லுதும் கேள். இந்த கேஷத்திரம் எவற்றினு முத்தமோத்தமமானது. ஆதலால், நீ இங் கேவசிக்குக. நம்மீது பத்தி யனக்குண்டாகும். இவ்வுலகத்திலே இன்றுதொட்டு இந்த ஸ்தலத்திற்குத் துவட்டாபுரம் என்னும் பெயருண்டாம். நமதருளினால் உனக்கு விசுவகன்மா வெனும் புத்திரனுண்டாவான்" என்று வரங் கொடுத்துச் சிவ பெருமான் மறைந்த ருளி னர். ஆதலால் "இந்த ஸ்தலத்தை யொத்த ஸ்தலம் முன்னுண்டானதுமில்லை, இனியுண்டாவதுமில்லை" என்றுங் கூறினார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குமாரசுவா பிப்புலவர் நூலகம்
புலவகரகம்,
மயிலனி :: சுன்னுகம்,
இலங்கை.

சுந்தரம் ஸ் லிமிட்டெட்,
கொழும்பு.
J. N. 3505-49.